

Forslag

til

Lov om ferskvandsfiskeri.

Fremsat den 13. marts 1964 af *fiskeriministeren*.

Kapitel 1.

Lovens område.

§ 1. Denne lov finder anvendelse på fiskeri i søer, åer, bække og andre lignende naturlige ferske vande, samt i kanaler, grøfter og lignende kunstigt frembragte ferske vande, der indgår som led i eller træder i stedet for dele af et naturligt vandløbssystem.

§ 2. Bestemmelserne i §§ 12-24, 31-35, 44, 45, 49 og 61 finder ikke anvendelse på den del af kunstigt anlagte og lovligt bestående dambrug, der er afgitret mod andre vande som foreskrevet i § 36. Det samme gælder vande i enkeltmands, det offentlige, et selskabs eller lignende samenslutnings eje uden afløb til sø, å eller strand, eller hvis afløb er af en sådan beskaffenhed, at fisk ikke kan passere det.

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 38-43 samt kapitel 13 finder anvendelse på kanaler og grøfter, der ikke omfattes af § 1 samt på tørvegrave og lignende kunstigt frembragte ferske vande og oversvømmede arealer. Lovens øvrige bestemmelser kan helt eller delvis af fiskeriministeren på foranledning af en eller flere af de i de pågældende vande fiskeriberettigede gøres anvendelige, når disse har fiskerimæssig betydning.

§ 3. Fiskeriministeren kan under loven inddrage sådanne dele af søterritoriet, der ved deres naturlige beliggenhed, ved tilsandning, kunst eller på anden måde efter fiskeriministerens skøn enten er af en sådan beskaffenhed, at deres inddragelse under denne lov ville skabe betingelser for et i væsentlig grad forøget udbytte af fiskeriet eller allerede er gået over til at være ferske vande, med i alt væsentlig en bestand af ferskvandsfisk. Fiskeriretten i de inddragne områder tilfalder staten. Tilladelse til inddæmning, opfyldning m.m. kan uafhængig heraf meddeles som hidtil.

§ 4. Den almindelige adgang til fiskeri i fjorde og vige, der hidtil har været undergivet reglerne for saltvandsfiskeri, og som endnu ikke er inddraget i henhold til § 3, selvom området i øvrigt har ferskvandskarakter, berøres ikke af nærværende lov.

§ 5. I tvivlstilfælde afgør fiskeriministeren, om de i denne lov indeholdte bestemmelser er helt eller delvis anvendelige på et fersk vand.

Kapitel 2.

Retten til fiskeri.

§ 6. Retten til at drive fiskeri tilkommer ejeren af den tilstødende grund på den del af vandet, der ligger hans grund nærmere end nogen andens grund, med mindre der

Fiskerimin.

haves anden gyldig regel, eller nogen har ejendomsret til fiskevandet eller har erhvervet en særlig ret til fiskeri i det pågældende vand.

Stk. 2. Retten til at drive fiskeri må ikke adskilles fra den tilstødende grund og må ikke bortlejes for længere tid end 25 år ad gangen. Dog kan fiskeriretten skilles fra grunden, når den derved forbliver i eller kommer i statens eje.

§ 7. Hvor ejerne af de til et fiskevand stødende grunde ikke ejer retten til fiskeri, er de berettiget til at forlange fiskeriretten afløst, såfremt de udgør flertallet af de pågældende grundejere og repræsenterer mindst halvdelen af den samlede længde af fiskevandets bredder.

Stk. 2. Begæring om afløsning indbringes af de pågældende ejere for en landvæsens-

kommission, der afgør alle spørgsmål vedrørende afløsningen, derunder fastsættelse af erstatningens størrelse. Afgørelsen kan indbringes for en overlandsvæsenskommission.

Stk. 3. Vedkommende landvæsensret skal tilkalde fiskerisagkyndig medhjælp, der deltager i sagens behandling i overensstemmelse med § 31, stk. 1, i lov om landvæsensretter. Den sagkyndige medhjælps honorar fastsættes af kommissionen og henregnes til sagens omkostninger.

Stk. 4. Undtagne fra afløsningen er fiskerirettigheder, der grunder sig på lov, eller som helt eller delvis ejes af staten eller er under dennes administration.

Kapitel 3.

Den fiskeriberettigedes færdselsret m. v.

§ 8. Hvor retten til at drive fiskeri er adskilt fra den tilstødende grund, har den fiskeriberettigede adgang til at færdes på bredden, for så vidt dette er nødvendigt for udøvelsen af fiskeriet eller tilsynet med fiskevandet. Grundejerne kan til enhver tid forbyde færdsel i have og på gårdsplads.

§ 9. Under udøvelsen af fiskeri har den fiskeriberettigede adgang til, hvor dette er nødvendigt, midlertidigt at lande sine både og sine redskaber på den tilstødende grund.

§ 10. Den fiskeriberettigede skal på begæring af grundejerne kunne godtgøre sin ret til fiskeri.

§ 11. Såfremt der under udøvelsen af færdsels- eller landingsretten forvoldes skade, fastsættes erstatningens størrelse i mangel af overenskomst af de i henhold til lov om mark- og vejfred udnævnte vurderingsmænd.

Kapitel 4.

Faste fiskeredskaber, stemmeværker m. v.

§ 12. Fiskegårde eller andre faste fangstindretninger, ruser, sætte- eller nedgarn og lignende garn samt afspærringer (risgærder, dæmninger, boblerad o. lign.), der kan hindre fiskenes fri gang, må ikke anbringes længere ud fra bredden end til midtstrøms, d.v.s. midten af det til enhver tid værende strømløb, eller, for så vidt intet strømløb findes, til midten af det pågældende vand.

Stk. 2. Anbringes de i stk. 1 nævnte ind-

retninger fra begge bredder af et vand, enten lige over for hinanden eller i kortere afstand fra hinanden end 35 m, må dog ingen af dem bringes midtstrømslinien nærmere, end at der åbnes strømmen en uhindret gennemgang, svarende til en trediedel af hele vandløbets bredde, eller, hvis ingen strøm findes, ikke bringes midten af vandet nærmere end, at der i midten af dette lades et rum åbent af en trediedel

F. t. l. om ferskvandsfiskeri.

af dets bredde. Afstanden måles mellem de dele af fangstindretningerne eller redskaberne, der er hinanden nærmest.

Stk. 3. For søer, hvor der ingen midtstrømslinie findes, lægges den midtlinie, der drages fra tilløbets eller afløbets midtstrømslinie til midtlinien i søen, til grund for bedømmelsen af afstanden mellem fangstindretninger, der anbringes ud for tilløbet eller afløbet.

Stk. 4. Fiskeriministeren kan, hvor hensynet til bestanden af vandrefisk ikke gør det betænkeligt, dispensere fra bestemmelsen i stk 2 for et helt fiskevand, for enkelte dele af det eller for enkelte redskaber og kan fastsætte mindre afstande, dog ikke under 12½ m.

§ 13. Tvistigheder om, hvor midtstrømslinien i et vand går, afgøres af et nævn bestående af

1. en af fiskeriministeren beskikket formand,
2. amtsvandinspektøren,
3. formanden for landvæsensnævnet,
4. et medlem udpeget af Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark og
5. et medlem udpeget af Danmarks Sportsfiskerforbund.

Stk. 2. Nævnets afgørelse, der forkyndes, kan indbringes for domstolene inden 4 uger efter dens forkyndelse.

Stk. 3. Omkostningerne ved forretningen afholdes af det offentlige, medmindre nævnet finder, at forholdene taler for, at parterne eller en af disse helt eller delvis afholder dem.

Stk. 4. Berettiget til at indbringe sager for det i stk. 1 anførte nævn er det offentlige eller en fiskeriberettiget i det pågældende vand. Begæring fremsættes over for fiskeriministeren.

§ 14. Hvor der ifølge særlig hjemmel eller uden særlig hjemmel upåtalet fra tiden før den 1. januar 1889 er drevet fiskeri med en fast fangstindretning (ålekiste, laksegård, ørredtene eller lign.), der uden at stå i forbindelse med mølle, engvandings-, industrielt eller lignende anlæg ikke lader et sådant rum som anført i § 12 åbent for fiskenes op- eller nedgang eller helt spærres

for disse, må der fremdeles drives fiskeri på samme måde som hidtil.

Stk. 2. Alle løse spærringer skal optages og alle fangstindretninger holdes fuldstændig åbne hver dag fra solopgang til solnedgang samt, for så vidt angår laksegårde, ørredtner eller lignende indretninger til fangst af opgangsfisk, tillige fra solnedgang fredag aften til solopgang mandag morgen.

§ 15. Er der med den i § 14 nævnte fangstindretning forbundet et stemmeværk, udelukkende i fiskeriets interesse, skal dette holdes åbent samtidig med fangstindretningen på en sådan måde, at der er fri gennemgang for fisken.

§ 16. Sker der spærring for fiskenes fri gang ved stemmeværker, møller, engvandingsanlæg, industrielle eller lignende anlæg, hvor der ikke i frivandsslusen er anbragt fangstindretning, skal frivandsslusen være indrettet således, at der, når der åbnes for frivandet, er fri gennemgang for fiskene.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, såfremt omkostningerne og ulemperne ved indretningen efter de i § 37 nævnte myndigheders skøn ikke står i rimeligt forhold til det tilsigtede formål.

§ 17. Er der efter den 26. december 1917 ved de i § 16 nævnte anlæg, enten ved brugsvandet eller ved frivandet, anbragt fangstindretninger, skal disse være indrettet således, at der, når der åbnes for vandet, gives dette frit løb og lades fri gennemgang for fisken uden om fangstindretningen i halvdelen af løbets bredde.

Stk. 2. Er fangstindretningen anbragt før den 26. december 1917, men efter den 19. juli 1898, skal gennemgangen udgøre en trediedel af løbets bredde.

Stk. 3. Hvis der før den 19. juli 1898 er drevet fiskeri med faste fangstindretninger ved et af de i § 16 nævnte anlæg, må der drives fiskeri som hidtil. Ejeren skal dog holde fangstindretningen åben på den for fiskenes frie gennemgang mest hensigtsmæssige måde fra solopgang til solnedgang samt, for så vidt angår laksegårde, ørredtner o. lign. indretninger til fangst af opgangsfisk, tillige fra solnedgang fredag aften til solopgang mandag morgen.

§ 18. I tiden fra 1. marts til 31. maj skal ålekister eller andre faste fangstindretninger bestemt til fangst af fisk, der trækker med strømmen, holdes åbne og alle løse spærringer i forbindelse hermed optages. Fiskeriministeren kan dog, når hensynet til ålefiskeriet gør det ønskeligt, gøre undtagelser på nærmere fastsatte vilkår, der skal sikre lakse- og ørredungfiskenes nedtræk.

§ 19. Ved stemmeværker, styrt, møller, engvandingsanlæg, industrielle og lignende anlæg skal ejeren på egen bekostning anbringe og vedligeholde ålepas, der er godkendt af fiskeriministeren.

Stk. 2. Ålepassene skal være i virksomhed fra 15. april til 30. september.

§ 20. Hvor de i § 19 nævnte anlæg er anlagt efter den 19. juli 1898, skal ejeren endvidere efter bestemmelse af de i § 37 nævnte myndigheder på egen bekostning anbringe og vedligeholde fisketrapper eller andre indretninger, der sikrer fiskenes opgang.

Stk. 2. Hvor der ved de i § 19 nævnte anlæg efter den 19. juli 1898 er installeret turbiner af en størrelse eller type, der ikke tillader en rimelig brøkdæl af nedadsøgende ål eller ungfisk af laks og ørred at passere uskadt, skal ejeren efter bestemmelse af de i § 37 nævnte myndigheder på egen bekostning anbringe og vedligeholde omledningsindretninger for fiskene samt afgive fornødent vand til driften af disse indretninger.

Stk. 3. Berettigede til at indbringe sagen for de nævnte myndigheder er ejeren af anlægget, en eller flere af de fiskeriberettigede i det pågældende vand, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Danmarks Sportsfiskerforbund eller fiskeriministeren.

§ 21. Såfremt anlægget er anlagt eller de impassable turbiner installeret før den 19. juli 1898 og ikke senere er ændret i det i stk. 2 angivne omfang, skal ejeren efter bestemmelse af de i § 37 nævnte myndigheder lade anbringe fisketrappe, omledningsindretning eller lignende.

Stk. 2. Såfremt der senere er foretaget eller foretages sådanne ændringer i anlæggets indretning eller benyttelse eller i turbinernes konstruktion, at fiskenes fri gang derved yderligere vanskeliggøres eller helt

standsdes, er anlægget omfattet af bestemmelsen i § 20.

Stk. 3. Berettiget til at indbringe sager for de nævnte myndigheder er enhver fiskeriberettiget i det pågældende vand.

Stk. 4. Omkostningerne ved fisketrappers og omledningsindretningers anbringelse og vedligeholdelse bæres af de fiskeriberettigede i det forhold, som i mangel af overenskomst fastsættes af den nævnte myndighed.

Stk. 5. Ejeren af de pågældende anlæg, ved hvilke fisketrapper eller omledningsindretninger skal anlægges, kan vælge, om han selv vil anlægge dem eller overlade dette til rekvirenterne. Vælger han selv at anlægge dem, kan han til sikkerhed for omkostningerne derved forlange et passende beløb deponeret af dem, der skal deltage i udgifterne ved anlægget. Vedligeholdelsen af de nævnte indretninger udføres derimod ved foranstaltning af dem, der skal bære anlægget.

Stk. 6. Påføres der ved anbringelse og vedligeholdelse af de nævnte fisketrapper eller omledningsindretninger ejeren af det anlæg, ved hvilket de anbringes, nogen skade, bliver denne efter bestemmelse af de i § 37 nævnte myndigheder at erstatte ham af dem, på hvis bekostning de anbringes, i samme forhold som de bærer udgifterne ved anbringelsen.

Stk. 7. Bidrag til udgifter ved anskaffelse, anbringelse og vedligeholdelse af fisketrapper og omledningsindretninger kan inddrives ved udpantning, for så vidt beløbene er fastsatte ved afgørelse af de i § 37 nævnte myndigheder.

§ 22. Hvor anbringelse i henhold til §§ 20 og 21 af fisketrapper, omledningsindretninger el. lign. efter fiskeriministerens skøn har en mere almindelig betydning for fiskeriet i de pågældende vande, kan der af statskassen ydes et tilskud til de nævnte foranstaltninger og til den erstatning, der tilkommer ejeren af det anlæg, hvorved de anbringes.

§ 23. Det kan ikke pålægges vedkommende ejer at anbringe fisketrapper, omledningsindretninger el. lign. i henhold til bestemmelserne i §§ 20 og 21, såfremt ulemperne ved anbringelsen ikke står i noget rimeligt forhold til det tilsigtede formål.

§ 24. Fisketrapper og omledningsindretninger skal, medmindre der tilvejebringes overenskomst med fiskeriministeriet, være

sat i virksomhed efter nærmere bestemmelser af de i § 37 nævnte myndigheder.

Kapitel 5.

Fiskevande i rationel drift.

§ 25. For at fremme fiskeri, der agtes drevet på rationel måde, kan fiskeriministeren for søer, åer samt for andre vande, der har afløb til sø, å eller strand, dispensere fra de i §§ 12-24 nævnte afspærringsforbud

og give tilladelse til at flytte eller opstille faste fangstindretninger, såfremt det pågældende vand er i enkeltmands, det offentliges, et selskabs el. lign. sammenslutnings eje eller brug, eller der er oprettet regulativ.

Kapitel 6.

Overtagelse af ålekisteret m. v.

§ 26. Hvor de fiskeriberettigede ved et fiskevand, der udgør hele eller den mest betydende del af oplandet for en ålekiste eller anden fangstindretning, hvortil der knytter sig rettigheder, som strækker ud over de i § 12 nævnte, har dannet en fiskeriforening med regulativ for fiskeriet i det pågældende område, skal foreningen være berettiget til mod fuld erstatning at overtage den til fangstindretningen knyttede ret til fiskeri, derunder retten til fiskeri ved afspærring. Hvor fangstindretningen ikke står i forbindelse med mølle eller lignende anlæg, skal oplandets fiskeriforening desuden være berettiget til at overtage selve fangstindretningen.

Stk. 2. I tvivlstilfælde afgør fiskeriministeren, om den del af fangstindretningens opland, som er undergivet regulativ, er tilstrækkelig til, at overtagelsen kan forlanges af de fiskeriberettigede.

Stk. 3. De i henhold til foranstående bestemmelser erhvervede fiskerirettigheder kan ikke afhændes uden fiskeriministerens samtykke.

§ 27. I mangel af overenskomst om erstatningens størrelse fastsættes denne af et ved fiskeriministerens foranstaltning nedsat nævn på 3 mand, hvoraf den ene udpeges af fangstindretningens ejer, den anden af oplandets fiskeriforening og den tredie, der fungerer som nævnets formand, af fiskeriministeren. Udpeger ejeren ikke inden en af fiskeriministeren fastsat frist et medlem af nævnet, udpeges også dette medlem af fiskeriministeren.

Stk. 2. Såfremt der forefindes opgørelse over fangstudbyttet, kan fangstindretningens ejer kræve udbyttet i de nærmest forudgående 5 år lagt til grund for beregningen af rettighedens værdi. For så vidt opgørelse over fangstudbyttet ikke foreligger, er fangstindretningens ejer og tillige fiskeriforeningen berettiget til at kræve, at fangsten i de påfølgende 5 år lægges til grund for beregningen af rettighedernes værdi, i hvilket tilfælde den frist, som afgørelsen skal indeholde for overtagelsen, skal udstrækkes til 5 år. Nævnets afgørelse, der forkyndes, kan indbringes for domstolene inden 4 uger efter forkyndelsen.

Kapitel 7.

Fredningsbælter.

§ 28. I sådanne dele af søterritoriet, som i henhold til § 3 eller lov om inddragelse af dele af søterritoriet under de for ferske vande gældende retsregler er inddraget under denne lov, må uden særlig adkomst intet fiskeri finde sted nærmere ved åers, bækkes eller indvandes naturlige eller ved

kunst frembragte udløb eller udmunding ved almindeligt dagligt højvande end 300 m, når åen, bækken eller indvandet ved udløbet eller udmundingen har en bredde af mindst 2 m. I lige retning ud for vandløbets eller indvandets udløb eller udmunding skal der altid være uhindret gennemgang til

fredningsbæltet på en strækning, der har en bredde af mindst 200 m og en længde af mindst 100 m.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte bestemmelser kommer også til anvendelse ved udløbet eller udmundingen af vandløb, hvis bredde ved udløbet eller udmundingen er mindre end 2 m, fra 2 måneder før den i de pågældende vandløb for laks og ørred fastsatte fredningstidsbegyndelse til fredningstidens udløb.

Stk. 3. I øvrigt må fangstredskaberne ikke anbringes på en sådan måde, at der spærres for fiskenes opgang til og nedgang fra åer, bække eller indvande.

Stk. 4. Er der tvivl om grænserne for de i stk. 1 og 2 nævnte fredningsbælter og gennemgangsstrækninger, kan fiskeriministeren fastlægge deres beliggenhed. Ministeren kan, hvor forholdene efter hans skøn måtte gøre det ønskeligt, fastsætte et større eller mindre fredningsbælte end foran angivet samt fastsætte anden retningslinie og anden længde for den fredede strækning end ovenfor angivet.

Stk. 5. Hvor det begæres af Dansk Fiskeriforening, Vestjysk Fiskeriforening, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark eller Danmarks Sportsfiskerforbund, kan de beføjelser, der ved stk. 4, 2. punktum, er tillagt fiskeriministeren, overlades til et nævn, hvortil foreningerne vælger hvert et medlem, medens fiskeriministeren udpeger et 5. medlem, der fungerer som nævnets formand. Nævnets afgørelser stadfæstes af fiskeriministeren. Foreningerne afholder selv udgifterne ved deres repræsentanternes del-

tagelse i nævnets arbejde. Nævnets afgørelse kan først ændres, når der er forløbet 5 år efter stadfæstelsen, medmindre ændringer i naturforholdene gør en ny afgørelse påkrævet.

§ 29. Hvor forholdene ved vandløbsudløb i søer eller større vandløb gør det ønskeligt af hensyn til laksefiskenes adgang til legepladser, kan fiskeriministeren fastsætte fredningsbælter og gennemgangsarealer til disse fredningsbælter eller henvise sagen til afgørelse ved det i § 13 omhandlede nævn.

§ 30. Ingen fisk må fanges eller forulempes under gangen over en fisketrappe, samt ved fremtidige anlæg inden for en afstand af 50 m fra dens indgang dertil eller udgang derfra. De i § 37 nævnte myndigheder kan fastsætte vidererækkende begrænsninger i adgangen til at drive fiskeri i nærheden af en fisketrappe.

Stk. 2. Fiskeri inden for fredningsbæltet er tilladt med lovligt bestående faste fangstindretninger. Fiskeriministeren kan give tilladelse til i fisketrapper og inden for de ellers for fiskeri forbudte områder at indfange fisk til klækkeanstaltens forsyning med befrugtet rogn, tilladelse til fangst af rovfisk samt til rusefiskeri efter nedadvandrende ål.

Stk. 3. Eventuel erstatning for tab som følge af de nævnte fredningsbælter fastsættes efter reglerne i §§ 20–22 af de i § 37 nævnte myndigheder.

Kapitel 8.

Bortledning og oppumpning af vand til engvanding m. v.

§ 31. Hvor vand ledes eller pumpes bort fra sit løb for at anvendes til engvanding, skal de heri interesserede, såfremt de i § 37 nævnte myndigheder skønner det nødvendigt eller hensigtsmæssigt, tillade anbragt gitre eller lignende for at forhindre opgang af fisk eller fiskeyngel i anlægget. Berettiget til at indbringe sagen for den pågældende myndighed er en eller flere af de fiskeriberettigede, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Danmarks Sportsfiskerforbund eller fiskeriministeren.

Stk. 2. Såfremt der i henhold til vandløbslovens § 38 er nedsat en vandløbsret til afgørelse af spørgsmålet om oprettelse af et engvandingsanlæg, afgøres spørgsmålet om vandingsgitrets anbringelse af denne vandløbsret. Der vil i så fald samtidig være at træffe afgørelse om, hvorledes gitrene m. m. skal indrettes og anbringes, og til hvilke tider de skal være i brug m. m.

§ 32. Fordelingen af omkostningerne ved anbringelsen, pasningen (rensningen) og

vedligeholdelsen af gitrene m.m. mellem de i vandets brug ved engvandingen interesserede og de fiskeriberettigede foretages i mangel af overenskomst af de i § 37 nævnte myndigheder, eventuelt af den vandløbsret, for hvem sagen er indbragt, dog således at mindst halvdelen af omkostningerne udredes af de i vandingen interesserede. Beløbene kan inddrives ved udpantning, for så vidt de er fastsat ved de nævnte myndigheders afgørelse.

Stk. 2. Hvor anbringelsen af gitre eller lignende efter fiskeriministerens skøn har en mere almindelig betydning for fiskeriet, kan der af statskassen til fordel for fiskerieresserne ydes tilskud til omkostningerne ved anskaffelsen og anbringelsen af de pågældende indretninger.

§ 33. Såfremt de i engvandingen interesserede, efter at de pågældende indretninger har været i virksomhed i et tidsrum af i alt 6 måneder, mener, at disse er til skade for engvandingen, kan de påny indbringe sagen for de nævnte myndigheder, der da har at træffe afgørelse om, hvorvidt indretningerne skal forandres eller borttages.

§ 34. Sker bortledning eller oppumpning til andet formål end det i § 31 nævnte, skal vandindtagningsstedet på de i indtagningen interesserede parters bekostning afspærres med et gitter eller net med største tremmeafstand 5 mm eller største maskevidde 5×5 mm.

Kapitel 9.

Vandmøller, dambrug m. v.

§ 35. Ovenfor møller og andre industrielle anlæg, der drives ved turbiner, skal der i tiden fra 1. marts til 14. oktober være anbragt gitterværk således, at alt vandet til turbinen må passere gitret. Åbningerne i gitret må være højst 20 mm. Gitret anbringes så vidt muligt ved indgangen til turbinens tilledningskanal. Ved nyanlæg skal gitrets konstruktion og anbringelse godkendes af fiskeriministeren.

Stk. 2. Fiskeriministeren kan tillade gitteråbninger på indtil 80 mm, såfremt vedkommende turbine er indrettet således, at en rimelig brøkdel af de nedadsøgende fisk kan passere uskadt.

§ 36. Hvor et dambrug forsynes med vand fra et vandløb direkte eller gennem fødekanaler, skal der i ethvert indløb og i ethvert udløb være anbragt gitter, rist eller netværk. Åbningerne i gitret eller

risten må, med mindre særlige foranstaltninger træffes efter afgørelse af de i § 37 nævnte myndigheder eller ved overenskomst, ved indløbene højst være 10 mm og ved udløbene højst 30 mm.

Stk. 2. På begæring af en fiskeriberettiget, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Danmarks Sportsfiskerforbund eller Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser skal dambrugsejeren, med mindre der opnås enighed om de nødvendige og tilstrækkelige foranstaltninger til sikring af vildfiskenes frie gang forbi dambrugene, indbringe dette spørgsmål for en vandløbsret.

Stk. 3. Såfremt der i henhold til vandløbsloven er nedsat en vandløbsret til afgørelse af spørgsmålet om oprettelse af dambrug, afgøres spørgsmålet om de nævnte foranstaltninger af denne vandløbsret.

Kapitel 10.

Afgørelse ved landvæsensretter.

§ 37. Afgørelsen af de i §§ 16, 17, 20-24, 31-34 og 36 omhandlede spørgsmål, der ikke kan afgøres af fiskeriministeren, henhører,

når det pågældende vand er et sognevandløb eller et privat vandløb, under landvæsensnævnet. Er det pågældende vand

et amtsvandløb, henhører afgørelsen under landvæsenskommissionen.

Stk. 2. Vedkommende landvæsensret skal

tillkalde fiskerisagkyndig medhjælp i overensstemmelse med reglerne i § 31 i lov om landvæsensretter.

Kapitel 11.

Mindstemål, fredningstider, redskaber og fangstmåder.

§ 38. For nedennævnte fiskearter fastsættes følgende mindstemål, regnet fra snudespids til halefinnens spids (total-længde):

	Millimeter
Laks (<i>Salmo salar</i>).....	400
Havørred (<i>Salmo trutta forma trutta</i>)	400
Søørred (<i>Salmo trutta forma lacustris</i>)	400
Bækørred (<i>Salmo trutta forma fario</i>)..	250
Helt (<i>Coregonus lavaretus</i>), snæbel og andre heltformer.....	340
Gedde (<i>Esox lucius</i>).....	400
Sandart (<i>Lucioperca lucioperca</i>).....	400
Skrubbe (<i>Platichthys flesus</i>).....	255
Ål (<i>Anguilla anguilla</i>) undtagen blank-ål.....	345

Stk. 2. Sandart, hvis totallængde er under 150 mm, må dog fanges og ilandbringes til brug som agn.

Stk. 3. For krebs (*Potamobius astacus*) fastsættes mindstemålet til 90 mm regnet fra spidsen af pandetornen til den faste bagkant af svømmeviftens midterstykke.

§ 39. For nedennævnte fiskearter samt krebs (*Potamobius astacus*) fastsættes følgende fredningstider:

- Laks og Ørred: 1. november—31. januar. Nedfaldslaks: 1. februar—31. marts. Regnbueørred omfattes ikke af denne fredning.
- Sandart: 1. maj—31. maj. Dog må sandart under 150 mm fanges i fredningstiden og ilandbringes til brug som agn.
- Hunskrubber, på hvilke rognsåkkens bagspids strækker sig ud over midten af fiskens totallængde: 15. februar—14. maj.
- Hunkrebs: 1. oktober—31. juli og Hankrebs: 1. oktober—31. marts.

§ 40. De i § 38 fastsatte mindstemål kan forhøjes, men ikke nedsættes ved regulativ.

Stk. 2. De i § 39 a fastsatte fredningstider kan udvides, men ikke forskydes eller afkortes ved regulativ. De øvrige fredningstider kan derimod ændres og ophæves ved regulativ.

Stk. 3. Fiskeriministeren kan for bestemte vandområder eller for hele landet efter forhandling med Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Danmarks Sportsfiskerforbund og Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser for et tidsrum af indtil 5 år ad gangen såvel ændre som ophæve de fastsatte mindstemål og fredningstider samt fastsætte mindstemål eller fredningstider for andre end de nævnte fiskearter. I tilfælde af nedsættelse af mindstemål kan ministeren foreskrive særlige bestemmelser for opbevaring, forsendelse og forhandling m. m.

§ 41. Fisk og krebs, der ikke opfylder de fastsatte mindstemål, må ikke landes, sælges, udbydes, holdes ombord, opbevares eller forsendes. Det samme gælder inden for fredningstiden for fredet fisk og krebs. Undermålsfisk og undermålskrebs samt fredet fisk og krebs skal straks efter fangsten genudsættes, så vidt muligt i levende tilstand. Er fangsten sket i faste fangstindretninger, skal genudsætningen ske i frit vand i fangstindretningens nedre side.

Stk. 2. For fisk og krebs, der er fanget inden fredningstidens indtræden, finder stk. 1, 2. pkt. først anvendelse 48 timer efter fredningstidens indtræden. Sådan fisk må indtil 6 døgn efter fredningstidens indtræden forsendes direkte til udlandet. For så vidt der i disse frister indtræder helligdage, forlænges fristen tilsvarende.

Stk. 3. Fisk og krebs, der er fanget inden fredningstidens indtræden og oplagt på

frysehus inden udløbet af den i stk. 2, 1. pkt. nævnte frist, må opbevares i frysehus i fredningstiden. Udtagelse må i fredningstiden kun ske til forbrug i egen husholdning.

Stk. 4. Modtageren af en sending fisk eller krebs, hvori forefindes fisk eller krebs under de fastsatte mindstemål eller fredet fisk eller krebs, skal straks efter modtagelsen opgive afsenderens navn og adresse til fiskerikontrollen.

§ 42. Bestemmelserne i §§ 38, 39 og 40 finder ikke anvendelse på fisk og krebs, der godtgøres at være kunstigt klækket eller opdrættet i og leveret fra klækkeanstalter eller dambrug.

§ 43. Tilladelse til fangst, landing, forsendelse og salg af fiskeyngel og sættefisk samt -krebs til udsætning i ferske og salte vande kan uanset bestemmelserne i §§ 38 og 39 gives af fiskeriministeren under hensyn til de lokale forhold på de steder, hvor fangsten skal foregå og udsætningen finde sted.

Stk. 2. Såfremt der i medfør af stk. 1 gives tilladelse til fangst, landing, forsendelse og salg af fiskeyngel og sættefisk til udsætning, skal fangsten og udsætningen foregå efter anvisning af fiskerikontrollen. Fangsten kan ske uden hensyn til forbudsbestemmelser i øvrigt i denne lov eller de i kap. 13 omhandlede regulativer.

Stk. 3. Fiskeriministeren kan tillade fangst og landing af fredede fiskearter og krebs i fredningstiden, men kun til klækkeanstalters forsyning med befrugtet rogn, ligesom han kan tillade, at fisk, benyttet til dette formål, af klækkeanstalterne i fredningstiden sælges og forsendes direkte til udlandet. Sådan fisk kan tillige tillades indlagt på frysehus til fredningstidens ophør.

§ 44. Følgende redskaber og fangstmåder må ikke anvendes:

- a. Fiskeri ved dragning eller slæbning af vod, net, fletværk eller lignende redskab eller med drivgarn, der under brugen spænder ud over vandets halve bredde. Under fiskeriet må redskaberne ikke være hinanden nærmere end 200 m.
- b. Fiskeri med elektricitet, eksploderende,

giftige eller bedøvende stoffer samt ved tørlægning.

- c. Stangning eller hugning ved kunstigt lys samt hel eller delvis spærring med lys eller elektricitet for fiskenes frie gang.
- d. Ålekam (ålepryne), pig- og savlyster, huggekrog på skaft eller line samt i øvrigt ethvert stangeredskab, herunder spyd og pile, der er forsynet med kroge eller krog-lignende anordninger beregnet til at fastholde den spiddede fisk, skrabepluk og skydevåben, herfra undtaget fangstkrog til landing af fisk, fanget med andet redskab.

§ 45. I åer, bække, kanaler, grøfter og lignende vande må endvidere følgende redskaber og fangstmåder ikke anvendes:

- a. Alt fiskeri med garnredskaber fra solnedgang lørdag aften til solopgang mandag morgen. Undtaget herfra er i tiden 1. juni til 31. marts ruser, der er bestemt til fangst af blankål, og hvis munding og fangarme vender imod strømmen.
- b. Garnredskaber, undtagen de i litra a nævnte åleruser, i tiden fra 1. november—31. januar.
- c. Al jagen (pulsning) af fisk i glib, toggergarn, ketsjer og andre redskaber.
- d. Fiskeri med kroge, agnet med naturlig agn, såsom orm, fisk, stykker af fisk o. lign. i tiden 1. november til 15. april.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1, punkt a og b finder anvendelse for alle redskaber fremstillet af garn, jerntråd, vidier, syntetiske stoffer, tremmeværk eller lignende samt i forbindelse hermed stående boblerad eller luftslør, der tjener til at lede fisken ind i redskabet.

§ 46. Bestemmelserne i §§ 44 og 45 kan ændres eller ophæves ved regulativ. Endvidere kan fiskeriministeren efter forhandling med Danmarks Sportsfiskerforbund, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark og Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser, gøre undtagelser, hvor særlige forhold taler herfor.

§ 47. Tvistigheder om, hvor grænsen går mellem sø og å, afgøres af det i § 13 omhandlede nævn.

Kapitel 12.

Særlige bestemmelser.

§ 48. Når fiskeri afsluttes eller afbrydes, må de herved brugte pæle eller dele af disse ikke henstå i en sådan tilstand eller under sådanne forhold, at de er en fare for sejladsen eller en hindring for udøvelsen af fiskeri. Fiskeriet anses ikke for afsluttet, når afbrydelsen sker i kortere tid for tørring eller forbedring af et redskab.

Stk. 2. Afbrækkede pæle under vandet skal straks optages af den, der sidst har benyttet pladsen.

§ 49. Hvor der for et fiskevand foreligger en af fiskeriministeriet udarbejdet eller godkendt plan for udsætning af fisk (herunder fiskeæg og fiskeyngel) og krebs, må udsætning kun foretages i overensstemmelse

med denne plan, med mindre fiskeriministerens tillader eller de i § 37 nævnte myndigheder bestemmer andet.

Stk. 2. I andre vande er udsætning af stalling, gedder og sandart samt krebs- og fiskearter, der ikke hører til den oprindelige danske fauna, forbudt, med mindre fiskeriministerens forud godkender udsætningen.

§ 50. Til fangst og udsætning af fiskeyngel og sættefisk i ferske vande samt til klækning af fiskeyngel kan der af fiskeriministerens ydes tilskud af statskassen.

Stk. 2. Fiskeriministerens kan bestemme, at enhver, der driver fiskeri i et vand, hvor udsætning er sket med statsstøtte, skal give oplysninger om fangsten, særlig af de udsatte fiskearter.

Kapitel 13.

Regulativbestemmelser.

§ 51. Nærmere bestemmelse om fiskeri i vande, i hvilke flere er berettiget til at drive fiskeri, kan træffes i regulativer for vandområder, som i almindelighed skal omfatte et helt vandløbssystem, og som af fiskeriministerens findes egnet hertil. Et vandløbssystem omfatter hovedvandløbet med tilløb og eventuelt i forbindelse hermed stående søer o. lign.

Stk. 2. Fiskeriministerens kan, når forholdene i det enkelte tilfælde skønnes afgørende at tale herfor, godkende regulativer omfattende mindre enheder.

Stk. 3. Regulativer skal indeholde nøjagtige angivelser af, hvilke områder de omfatter.

§ 52. Begæring om oprettelse af et regulativ kan fremsættes af enhver ejer af fiskeriret i vandområdet, uanset om han er ejer af en bestemt grund, såvel som af Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark og Danmarks Sportsfiskerforbund. Begæring rettes skriftligt til fiskeriministerens ledsaget af et forslag til regulativbestemmelser. Fiskeriministerens kan til enhver tid selv tage skridt til at søge oprettet et regulativ.

Stk. 2. Finder fiskeriministerens, at en regulativordning for fiskevandet er påkrævet, foranlediger ministerens derpå med mindst 4 ugers varsel gennem bekendtgørelse i lokale blade de interesserede indkaldt til møde til behandling af det foreliggende udkast. Samtidig foranlediger fiskeriministerens udkastet fremlagt til eftersyn på passende steder på egnen og bekendtgør dette i de lokale blade.

Stk. 3. Fiskeriministerens fastsætter nærmere bestemmelse om ledelsen af det pågældende møde, om stemmeafgivning samt om valg og sammensætning af en regulativbestyrelse.

§ 53. Det vedtagne forslag stadfæstes af fiskeriministerens, for så vidt denne finder det egnet. Regulativet bekendtgøres i de lokale blade.

§ 54. Ændringer i eller ophævelse af et regulativ skal vedtages på en generalforsamling, jfr. § 59 og godkendes af fiskeriministerens. En vedtagelse om ophævelse af et regulativ kan fiskeriministerens dog hen-

F. t. I. om ferskvandsfiskeri.

visе til fornyet behandling på førstkomende ordinære generalforsamling.

Stk. 2. Regulativer kan ikke ændres eller ophæves i 5 år regnet fra deres ikrafttræden, medmindre ændring i naturforholdene gør det påkrævet.

Stk. 3. Ændringer i eller ophævelse af et regulativ bekendtgøres på samme måde som oprettelsen.

§ 55. Fiskeriministeren er efter forhandling med Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Danmarks Sportsfiskerforbund og Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser berettiget til at ophæve et regulativ, såfremt der i 5 på hinanden følgende år ikke har været afholdt generalforsamling i en regulativforening, og en opfordring fra fiskeriministeren, bekendtgjort i de lokale blade til at lade afholde generalforsamling, ikke er efterkommet inden 3 måneder fra bekendtgørelsesdatoen.

Stk. 2. Ministeren kan endvidere henvisе et regulativ, der indeholder forældede, overflødige eller som følge af forholdenes udvikling åbenbart urimelige bestemmelser, til revision.

§ 56. Er der tidligere oprettet regulativ for en del af et større vandområde, for hvilket fiskeriet nu ordnes ved regulativ, bortfalder regulativet for det mindre vandområde.

§ 57. Hvor rationelt fiskeri drives i enkeltmands, det offentlige, et selskabs eller lignende sammenslutnings eje eller brug værende fiskevand, kan fiskeriministeren stadfæste sådanne bestemmelser, som kunne være optaget i et regulativ.

Stk. 2. Når sådanne bestemmelser er godkendt, kommer reglerne om regulativer til anvendelse i den udstrækning, det er muligt.

§ 58. Regulativbestyrelsen skal inden et halvt år efter, at regulativet er stadfæstet til fiskeriministeriet indsende en udførlig

driftsplan for de fiskevande, regulativet omfatter.

Stk. 2. I øvrigt skal bestyrelsen bestræbe sig for at ophjælpe fiskebestanden, f. eks. ved

1) bekæmpelse af uønskede fiskearter, indfangning af legefisk til afstrygning, klækning og udsætning af yngel, eventuelt opdræt og udsætning af sættefisk,

2) at søge at forbedre fiskenes mulighed for vandring gennem åmunder og forbi kraftstationer, møller og andre hindringer,

3) at påtale forureninger, som er skadelige for fiskeriet, og varetage dettes interesse over for andre for fiskeriet uheldige indgreb i fiskevandets naturlige tilstand, såsom regulering, rørlægning, oprensning og engvanding.

§ 59. Bestyrelsen afholder med mindst 14 dages varsel mindst et årligt møde og sammentræder i øvrigt, når to af dens medlemmer kræver det. Bestyrelsen indkalder til ordentlig generalforsamling en gang årlig.

Stk. 2. På den årlige generalforsamling træffes bestemmelse om, hvorledes det af regulativet omfattede fiskevand skal udnyttes i økonomisk henseende, om der skal opkræves medlemsbidrag og om størrelsen heraf, samt om hvorledes et eventuelt overskud skal fordeles.

§ 60. Bestyrelsen ansætter, med mindre fiskeriministeren finder det uforment, en eller flere faste opsynsmænd.

Stk. 2. Valget af opsynsmænd skal godkendes af fiskeriministeren, der forsyner opsynsmanden med et fiskeripolitiskilt. Opsynsmandens instruks skal godkendes af fiskeriministeren.

Stk. 3. Gør nogen opsynsmand sig skyldig i misbrug af den ham overdragne myndighed, eller viser han i øvrigt utilbørligt forhold, kan fiskeriministeren eller vedkommende politimester forlange ham afskediget.

Kapitel 14.

Videnskabelige undersøgelser og tilvejebringelse af statistiske oplysninger.

§ 61. Fiskeriministeren kan i videnskabeligt øjemed til bestemte personer og på begrænset tid meddele undtagelser fra be-

stemmelserne i nærværende lov, jfr. dog § 2, stk. 1, og fra bestemmelserne i de i henhold til kapitel 13 oprettede regulativer.

112 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

Stk. 2. De personer, der på statens foranledning foretager fiskeriundersøgelser i ferske vande, såvel som personer, der på forslag fra Danmarks Sportsfiskerforbund eller Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark hertil autoriseres af fiskeriministeren, har ret til mod forevisning af behørig legitimation at færdes på de jorder og private veje, der støder til de i denne lov omhandlede vande, jfr. dog § 2, stk. 1.

Stk. 3. Fiskeriministeren skal efter indstilling af Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Danmarks Sportsfiskerforbund eller Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser være bemyndiget til at erklære et bestemt afgrænset vandområde for forsøgsvand, således at denne lovs bestemmelser helt eller delvis ophæves for området, og således at andre bestemmelser kan fastsættes, dog kun for 10 år ad gangen.

§ 62. Fiskere og andre fiskeriberettigede samt fiskehandlere skal på forlangende af fiskeriministeriet give oplysninger om deres fiskeri og omsætning efter bedste overbevisning. Hvor der er oprettet regulativ for et vandområde, påhviler det dog bestyrelsen for regulativforeningen at indsamle oplysninger og indsende disse til fiskeriministeriet.

Stk. 2. Enhver, der driver handel med ferskvandsfisk eller krebs, skal på forlangende af fiskeritilsynet oplyse, af hvem han har erhvervet disse, og skal til brug ved afgivelsen af disse oplysninger, når han erhverver ferskvandsfisk eller krebs af personer, der er ham ubekendt, forlange, at vedkommende legitimerer sig, og opnotere vedkommendes navn og adresse.

Kapitel 15.

Tilsynet.

§ 63. Tilsynet med overholdelse af bestemmelserne i denne lov, de i henhold til loven givne forskrifter samt med overholdelse af bestemmelser i de for fiskeriet oprettede regulativer og pålæg, givet i henhold til nærværende lov af de i § 37 nævnte myndigheder, påhviler den under fiskeriministeriet hørende fiskerikontrol, politiet og, for så vidt angår regulativvande, tillige de i § 60 nævnte opsynsmænd. Fiskeriforeningerne ved andre vande kan ansætte opsynsmænd i overensstemmelse med bestemmelserne i § 60.

Stk. 2. Tilsynet har ret til at færdes over

de jorder og private veje, der støder til de i denne lov omhandlede vande, samt adgang til enhver klække- og opdrætningsanstalt. Endvidere kan fiskerikontrollen og politiet foretage undersøgelser af ethvert lager og udsalg af fisk samt foretage undersøgelser af fangst, ladning og redskaber overalt i fiskerifartøjer og fisketransportfartøjer.

Stk. 3. Fiskerikontrollens tjenestemænd såvel som de i stk. 1 nævnte opsynsmænd har politimyndighed under udøvelsen af den i stk. 1 og 2 nævnte virksomhed.

Kapitel 16.

Straf og påtale m. v.

§ 64. Overtrædelse af bestemmelserne i §§ 6, 8, 9, § 12, stk. 1 og 2, § 14, § 15, § 16, stk. 1, §§ 17, 18 og 19, § 20, stk. 1, § 21, stk. 1 og 2, § 24, § 26, stk. 3, § 28, stk. 1-3, § 30, stk. 1, § 34, § 35, stk. 1, § 36, stk. 1 og 2, § 41, jfr. § 38 og § 39, § 43, stk. 2, § 44, § 45, stk. 1, § 48, § 49, § 50, stk. 2, § 58, stk. 1, og § 62 straffes med bøde.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der undlader at efterkomme de påbud og

ordrer som fiskerikontrollen, de i § 60 og § 63 nævnte opsynsmænd giver i henhold til denne lov eller de i medfør af denne udfærdigede forskrifter, såvel som den, der undlader at overholde de pålæg, der er givet af de i § 37 nævnte myndigheder samt overenskomster, der er indgået med fiskeriministeriet.

Stk. 3. I de forskrifter og regulativer, der udfærdiges i henhold til loven, kan der fast-

sættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne og regulativerne.

Stk. 4. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, andelsselskab el. lign., kan der pålægges virksomheden bødeansvar.

Stk. 5. Fredet fisk (krebs) eller undermålsfisk (undermålskrebs) skal af fiskerikontrollen eller de af fiskeriministeriet godkendte opsynsmænd umiddelbart efter forvaringstagelsen eller beslaglæggelsen, jfr. retsplejelovens kapitel 68, udsættes i frit vand, for så vidt fisken er ilevedygtig stand.

§ 65. Med hensyn til konfiskation gælder borgerlig straffelovs regler. Fiskeredskaber kan dog konfiskeres i anledning af såvel forsætlige som uagtsomme overtrædelser.

Stk. 2. I stedet for konfiskation af fiskeredskaber kan der ske konfiskation af et beløb svarende til redskabets værdi eller en del heraf.

§ 66. Såfremt forseelsen er begået på et område, for hvilket der er oprettet fiskeriregulativ, tilfalder bøder efter denne lov regulatives kasse. I øvrigt tilfalder de Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark og Danmarks Sportsfiskerforbund i fællesskab. De nævnte foreninger tilfaldende bødebeløb anvendes til fremme af ferskvandsfiskeriet efter indhentet godkendelse af fiskeriministeren.

§ 67. Den, som uberettiget har fisket i anden mands fiskevand eller på steder, hvor anden mand er eneberettiget enten til fiskeri i det hele eller til den pågældende

art af fiskeri, skal erstatte den fiskeriberettigede den skade, som denne derved måtte have lidt.

Stk. 2. Den, som overtræder de i nærværende lov i øvrigt indeholdte forbud, såvel som den, der undlader at træffe de af de i § 37 nævnte myndigheder påbudte foranstaltninger eller at overholde en med fiskeriministeriet indgået overenskomst, er pligtig at erstatte de fiskeriberettigede og det offentlige den skade, der herved måtte være forvoldt.

Stk. 3. Hvor forholdene taler herfor, skal erstatningen i medfør af stk. 2, ydes i form af udsætning af fisk til fiskebestandens retablering eller opretholdelse, enten som en éngangs foranstaltning eller som en årlig tilbagevendende forpligtelse.

Stk. 4. Krav om erstatning til det offentlige kan fremsættes af fiskeriministeren samt af Danmarks Sportsfiskerforbund, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Dansk Fiskeriforening og Vestjysk Fiskeriforening.

§ 68. Såfremt der i vandet findes ulovligt redskab, kan redskabet konfiskeres, selv om det ikke kan oplyses, hvem der er ejer af det. Det samme gælder redskaber, der er sat eller forladt på steder, hvor fiskeri med disse redskaber ikke må finde sted eller på steder, hvor en anden er eneberettiget til fiskeri eller den pågældende art af fiskeri.

§ 69. Sager angående uberettiget fiskeri i anden mands fiskevand påtales kun efter den forurettedes begæring, medmindre almene hensyn kræver påtale.

Kapitel 17.

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m. v.

§ 70. Loven træder i kraft den 00.

. Samtidig ophæves lov nr. 501 af 19. december 1951 om ferskvandsfiskeri, som ændret ved lov nr. 184 af 28. juni 1956.

§ 71. Så længe de i henhold til tidligere lov om ferskvandsfiskeri oprettede regulativer ikke er ophævet eller ændret i overensstemmelse med reglerne i denne lov, forbliver disse regulativer gældende således,

at overtrædelse af disse straffes med bøde jfr. denne lovs § 64, stk. 3.

Stk. 2. De i denne lov givne bestemmelser, som ikke kan ændres ved regulativ, bliver dog gældende for regulativområderne fra lovens ikrafttræden. De herefter nødvendige tillæg til de bestående regulativer udfærdiges og offentliggøres af fiskeriministeren.

§ 72. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Forkortelser: FL. i lov nr. 501 af 19. december 1951 om ferskvandsfiskeri.

Nærværende lovforslag er udarbejdet på grundlag af en indstilling af en af fiskerikommissionen af 27. juni 1961 nedsat underkommission om ferskvandsfiskeri, herunder landvinding og forurening vedrørende ferske vande og omplantning i ferske vande.

Man har foruden at søge reglerne om ferskvandsfiskeri opstillet på en mere systematisk og overskuelig måde på lignende måde som i forslaget til ny saltvandsfiskerilov, udskudt sådant lovstof, som efter udviklingen er blevet utidssvarende. Tillige har man indarbejdet forskellige nye forslag i de gældende bestemmelser tilsigtende en modernisering af loven.

I samråd med justitsministeriet har man, da den gældende lov findes mindre overskuelig, ligesom dens affattelse på afgørende måde afviger fra nugældende lovgivningspraksis, opdelt stoffet i ølgende kapitler:

Kap. 1: Lovens område.

Kap. 2: Retten til fiskeri.

Kap. 3: Den fiskeriberettigedes færdselsret m.v.

Kap. 4: Faste fiskeredskaber, stemmeværker m.v.

Kap. 5: Fiskevande i rationel drift.

Kap. 6: Overtagelse af ålekisteret m.v.

Kap. 7: Fredningsbælter.

Kap. 8: Bortledning og oppumpning af vand til engvanding m.v.

Kap. 9: Vandmøller, dambrug m.v.

Kap. 10: Afgørelse ved landvæsensretter.

Kap. 11: Mindstemål, fredningstider, redskaber og fangstmåder.

Kap. 12: Særlige bestemmelser.

Kap. 13: Regulativbestemmelser.

Kap. 14: Videnskabelige undersøgelser og tilvejebringelse af statistiske oplysninger.

Kap. 15: Tilsynet.

Kap. 16: Straf og påtale m.v.

Kap. 17: Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m. v.

Det bemærkes, at FL. § 1, stk. 11 og § 8 blev ophævet ved lov nr. 184 af 28. juni 1956, samt at FL. §§ 27 og 28, er udgået som overflødige.

Man skal særlig henlede opmærksomheden på, at bestemmelserne i kap. 16, jfr. FL. kap. 5 om straf og påtale er omskrevet på lignende måde som forslaget til ny saltvandsfiskerilov for at bringe

disse i overensstemmelse med de i de senere år så godt som undtagelsesfrit fulgte principper for udformningen af straffebestemmelserne i særlovgivningen. Således er de hidtil fastsatte bødeminima bortfaldet, ligesom der i forslaget er angivet de bestemmelser i loven, hvis overtrædelse medfører straf.

For så vidt angår de i henhold til loven udfærdigede administrative forskrifter, hvis overtrædelse skal kunne medføre straf, er foreslået bemyndigelse for fiskeriministeren til i disse forskrifter at fastsætte strafbestemmelser. Endelig er fastsat bestemmelser om objektivt bødeansvar.

Man har for at overskueliggøre loven ment at burde opdele det gældende kap. 1, „alm. bestemmelser“ i flere paragraffer, ligesom man har fundet, at de enkelte paragraffer, hvoraf mange er særdeles lange, burde opdeles i flere paragraffer og de enkelte stykker i flere stykker. Da dette kapitel indeholder en række bestemmelser, der er af praktisk betydning for mange borgere, og hvis overtrædelse er forbundet med straf, anser man det for meget vigtigt at søge lovens overskuelighed gjort lettere. Man skal i øvrigt henvise til bemærkningerne til de enkelte paragraffer.

Kapitel 1.

Lovens område.

Som det fremgår af det foregående, må man anse det for hensigtsmæssigt, at loven i kap. 1 angiver sit område med tilføjelse af de begrænsninger og udvidelser, der er heri.

Til § 1.

§ 1 angiver lovens alm. område og er i forhold til FL. § 1, stk. 1, 1. led, foreslået udvidet tilsigtende at gøre lovens bestemmelser umiddelbart anvendelige på alle sådanne vande, som, uanset kunstig oprindelse, indgår som led i den fiskerimæssige helhed, idet det under administrationen har vist sig, at de tidligere bestemmelser var utilstrækkelige.

Området er derfor udvidet til at omfatte kanaler, grøfter o. lign. kunstigt frembragte ferske vande, som indgår som led i eller træder i stedet for dele af et naturligt vandssystem.

Til § 2.

I stk. 1 har man tydeliggjort de bestemmelser i forslaget, der ikke finder anvendelse på den del af kunstigt anlagte og lovligt bestående dambrug, der er afgitret som foreskrevet, samt for vande i enkeltmands, det offentliges eller fleres eje uden afløb til sø, å eller strand, eller hvis afløb er af en sådan beskaffenhed, at fisken ikke kan passere det. De tidligere regler herom findes i FL. § 1, stk. 6.

Stk. 2. svarer med redaktionelle ændringer til FL. § 1, stk. 7 dog med tilføjelse af kap. 13 om regulativer.

Til § 3.

§ 3 svarer i moderniseret form til § 1, stk. 9.

Til § 4.

§ 4 svarer til FL. § 1, stk. 10.

Til § 5.

§ 5 svarer til FL. § 1, stk. 8.

Kapitel 2.

Retten til fiskeri

Til § 6.

Stk. 1 svarer i moderniseret form til FL. § 1, stk. 1, 2. led.

Stk. 2 svarer til FL. § 1, stk. 3.

Til § 7.

Stk. 1 svarer i moderniseret form til FL. § 1, stk. 4, 1. pkt.

Stk. 2-4 svarer til resten af FL. § 1, stk. 4, idet man har fundet det formålstjenligt at opdele stykket i 3 nye stykker, dog således, at de i den gældende lovs indeholdte bestemmelser om forretningsgangen i henhold til loven om landvæsensretter er udgået som overflødige.

Kapitel 3.

Den fiskeriberettigedes færdselsret m.v.

Til § 8.

Bestemmelsen svarer til FL. § 1, stk. 5, 1. og 2. pkt., idet dog bestemmelsen om, at erstatning for forvoldt skade ved en sådan færdsel foreslås slettet som overflødig.

Til § 9.

Bestemmelsen svarer til FL. § 1, stk 5, 4. pkt.

Til § 10.

Bestemmelsen svarer til FL. § 1, stk. 5, sidste pkt.

Til § 11.

Bestemmelsen svarer til FL. § 1, stk. 5, 3. pkt. i moderniseret form.

Kapitel 4.

Faste fiskeredskaber, stemmeværker m.v.

Til § 12.

Stk. 1 svarer til FL. § 2, stk. 1, 1. pkt., idet dog bemærkes, at bestemmelsen nu også omfatter kanaler, grøfter o.lign. ved kunst frembragte vande, der indgår som led i eller træder i stedet for dele af et naturligt vandløbssystem, jfr. den nu foreslåede ændring i § 1.

Stk. 2 svarer til FL. § 2, stk. 1, 2. pkt. samt stk. 2.

Stk. 3 svarer til FL. § 2, stk. 1, 3. pkt.

Stk. 4 svarer til FL. § 2, stk. 1, sidste pkt., idet dog betegnelsen vandrefisk foreslås indsat i stedet for ordene: „bestandene af laks, ørred, helt eller anden optrækkende fisk“.

Til § 13.

§ 13 svarer i moderniseret form til FL. § 1, stk. 2, og FL. § 2, stk. 3.

Den tidligere adgang til at indbringe sagerne direkte for den pågældende retskreds foreslås ændret derhen, at begæringen fremtidig fremsættes over for fiskeriministeren. I stk. 1 foreslås som nyt indføjet, at Danmarks Sportsfiskerforbund også bør udpege en repræsentant til det omtalte navn. Ændringen er et ønske fra Danmarks Sportsfiskerforbund, og man har fundet det rimeligt, at Danmarks Sportsfiskerforbund får adgang til at udpege et medlem efter den udvikling inden for lyst- og sportsfiskeriet, der er sket siden FL.s vedtagelse.

Til § 14.

Stk. 1 svarer til FL. § 3, 1. pkt. 1. led, idet man dog i stedet for ordene: „den før lov nr. 56 om fiskeriet i Danmark af 5. april 1888 gældende lovgivning“, foreslår den ældre fiskerilovs ikrafttrædelsesdato optaget i loven.

Stk. 2 svarer til FL. § 3, 1. pkt. 2. led.

Til § 15.

Bestemmelsen svarer til FL. § 3, 2. pkt.

Til § 16.

Stk. 1 svarer med redaktionelle ændringer til FL. § 4, stk. 1.

Stk. 2 svarer til FL. § 4, stk. 2.

Til § 17.

Stk. 1 svarer til FL. § 5, stk. 1.

Stk. 2 svarer til FL. § 5, stk. 2.

Stk. 3 svarer til FL. § 5, stk. 3.

Til § 18.

Bestemmelsen svarer til FL. § 6. Ændringen af tidspunktet 1. april til 1. marts er motiveret af, at nyere biologiske undersøgelser har fastslået, at en stor del af ungfiskudtrækket, som det er bestemmelsens hensigt at beskytte, i milde forår finder sted allerede i marts måned.

Endvidere er ordet „spærrende“ foreslået slettet som overflødig.

Til § 19.

FL. § 7, der angår opsætning af ålepas og indretning af fisketrapper, er foreslået opdelt i flere paragraffer samtidig med, at bestemmelser om ålepas og fisketrapper er anført i forskellige paragraffer.

Stk. 1 angiver således det i FL. § 7, stk. 1 og 2 anførte påbud om, at ejerne af stemmeværker, styrt, møller, engvandingsanlæg, industrielle o.lign. anlæg, ligegyldigt hvornår de er anlagt, skal anbringe og vedligeholde godkendte ålepas.

Stk. 2 svarer til FL. § 7, stk. 5.

Til § 20.

Stk. 1 svarer i moderniseret form til FL. § 7, stk. 1, 1. pkt.

Stk. 2 er nyt.

Ved gennemgang af et større antal af landets vandløb med henblik på at rationalisere udsætningerne af yngel af laks og ørred er man enkelte steder stødt på turbiner af så ringe størrelse eller af en så uheldig konstruktion, at de ikke tillader en rimelig brøkdel af de udvandrende ungfisk at passere, uden at fiskene skades. Det samme gælder for udvoksede blankål, når disse fra opvækstområder ovenfor de nævnte anlæg søger mod havet. Som følge heraf foreslås indføjret et nyt stykke 2 tilsigtende en bestemmelse, hvorefter ejeren af et sådant anlæg efter bestemmelse af de i § 37 nævnte myndigheder på egen bekostning skal anbringe og vedligeholde omlædningsindretninger for fiskene samt afgive fornødent vand til driften af disse indretninger. Nærværende forslag har i øvrigt givet anledning til indsættelse af bestemmelser om omlædningsindretninger i §§ 21-24.

Stk. 3 svarer med redaktionelle ændringer til FL. § 7, stk. 1, 2. pkt.

Til § 21.

§ 21 svarer til FL. § 7, stk. 2. Den er dog moderniseret og opdelt i 7 stykker. Den foreslåede til-

føjelse i stk. 2 er motiveret med den foreliggende retspraksis, hvorefter gennemgribende ændringer i benyttelsen af i øvrigt lovligt bestående stemmeværker sidestiller dem med nyanlæg. Det vil herefter være naturligt, at anlæggene også i relation til frivandsfiskeriet betragtes som nyanlæg, såfremt de efter 1898 er blevet eller nu bliver ændret i indretning eller benyttes på en for frivandsfiskeriet uheldig måde.

Til § 22.

§ 22 svarer til FL. § 7, stk. 3, med redaktionelle ændringer.

Til § 23.

§ 23 svarer til FL. § 7, stk. 4. idet dog ordene „omkostninger og“ er udgået.

Til § 24.

§ 24 svarer til FL. § 7, stk. 6.

Kapitel 5.

Fiskevande i rationel drift.

Til § 25.

§ 25 svarer med redaktionelle ændringer til FL. § 9. Biologerne har anført, at moderne rationelt søfiskeri i ligeså høj grad er betinget af hensigtsmæssigt bekæmpelsesfiskeri efter uønskede fiskearter som af udsætning af yngel, hvorfor de fiskeriberettigede i sådanne vande, hvor denne form for ophjælpning af fiskeriet drives — enten sideordnet med udsætninger, eller alene — bør have adgang til gennem opstilling af ålekiste i afløbet at høste frugten af deres arbejde.

Kapitel 6.

Overtagelse af ålekisteret m. v.

Til § 26.

Stk. 1 svarer til FL. § 10, stk. 1.

Stk. 2 svarer til FL. § 10, stk. 4.

Stk. 3 svarer til FL. § 10, stk. 5.

Til § 27.

Stk. 1 svarer til FL. § 10, stk. 2, og stk. 2 svarer til FL. § 10, stk. 3, dog med tilføjelse om, at nævnets afgørelse skal forkyndes.

Kapitel 7.

Fredningsbælter.

Til § 28.

Stk. 1 svarer til FL. § 11, stk. 1.

Stk. 2 svarer til FL. § 11, stk. 2.

Stk. 3 svarer til FL. § 11, stk. 3, 1. pkt.

Stk. 4 svarer til FL. § 11, stk. 3, 2. og 3. pkt. med redaktionelle ændringer.

Stk. 5 svarer til FL. § 11, stk. 4, med enkelte redaktionelle ændringer. Det er dog tillige foreslået indføjet, at Danmarks Sportsfiskerforbund kan udpege en repræsentant. Ændringen er indsat efter ønske fra Danmarks Sportsfiskerforbund. Man har også her fundet det rimeligt efter den udvikling, der er sket inden for lyst- og sportsfiskeriet, at Sportsfiskerforbundet får adgang til at udpege et medlem til det heromhandlede nævn.

Til § 29.

§ 29 svarer til FL. § 11, stk. 5.

Til § 30.

Opdelingen og tilføjelserne til den tidligere FL. § 11, stk. 6, tilsigter en nøjere fastsættelse af fredningsbæltets omfang end i nugældende lov. Det er ikke hensigten hermed at foreslå en ændring af den tidligere adgang til inden for fredningsbæltet at benytte lovligt bestående faste fangstindretninger (ålekister, ørredspring o.lign.). Man har ment, at der bør indføres adgang til opnåelse af erstatning for den tabte ret, og at denne erstatning bør ydes efter bestemmelse af vandløbsretten..

Kapitel 8.

Bortledning og oppumpning af vand til engvanding m.v.

Til § 31.

Stk. 1 svarer til FL. § 12, stk. 1, 1. pkt. med den ændring, at stykkets bestemmelser nu alene omfatter vandbortledning til engvanding.

Stk. 2 svarer til FL. § 12, stk. 1, 2. og 3. pkt.

Til § 32.

Stk. 1 svarer til FL. § 12, stk. 2, 1. og 2. pkt.

Stk. 2 svarer til FL. § 12, stk. 2, sidste pkt.

Til § 33.

§ 33 svarer til FL. § 12, stk. 3.

Til § 34.

Bestemmelsen er ny og tilsigter en fastlæggelse af en gennem de sidste 10-12 år af vandløbsretterne benyttet praksis. Det bemærkes, at det er oplyst, at udgifterne herved er af meget ringe omfang.

Kapitel 9.

Vandmøller dambrug m.v.

Til § 35.

Stk. 1 svarer til FL. § 13, 1.-3. pkt. Om tidspunktet 1. marts henvises til bemærkningerne til § 18.

Stk. 2 svarer til FL. § 13, sidste pkt.

Til § 36.

§ 36 svarer i omrødderret stand og med mindre ændringer til FL. § 14, stk. 1 og 2.

Det har i praksis vist sig, at den gældende bestemmelse om afgitring som foreskrevet for visse dambrug har været meget generende, hvorfor man i stk. 1 har ment det rimeligt at indsætte adgang til at udelade en sådan afgitring, imod at passage sikres på anden vis, f.eks. ved indretning af ung- fiske- og nedfaldsfiskesluse.

FL. § 14, stk. 3 foreslås slettet som overflødig.

Kapitel 10.

Afgørelse ved landvæsensretter.

Til § 37.

I den hidtidige praksis har det været reglen, at landvæsensretterne ved behandling af sager, hvori fiskerilovens bestemmelser fik indflydelse på sagens afgørelse, gennem fiskeriministeriet fik meddelelse om, hvem retten kunne antage som fiskerisagkyndig.

Denne ordning har været meget tidskrævende. Det foreslås derfor, at fiskeriministeriet udarbejder en liste over fiskerisagkyndige i henhold til § 31, stk. 3 i lov nr. 213 af 31. marts 1949 om landvæsensretter, og at retterne for fremtiden selv skal kunne tilkalde en fiskerisagkyndig efter denne liste.

Endvidere er bestemmelsen om, at fiskeriministeriet, forinden kendelse afsiges eller forlig indgås, skal gives adgang til at afgive skøn i sagen, udgået efter henstilling fra sammenslutningen af formænd for afvandings- og landvæsenskommissionerne.

Kapitel 11.

Mindstemål, fredningstider, redskaber og fangstmåder.

Til § 38.

§ 38 svarer til FL. § 16, stk. 1, men er dog af systematiske grunde delt i 3 stykker.

Mindstemålet for helt, snæbel og andre heltformer er foreslået nedsat fra 350 mm til 340 mm i overensstemmelse med forslag fra Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser og Danmarks Sportsfiskerforbund. Endvidere er foreslået indsat mindstemål for skruber. Endelig er mindstemålet for blankål foreslået ophævet, da disses vækst er ophørt. De latinske betegnelser er bragt i overensstemmelse med den sidst vedtagne nomenklaturbestemmelse.

Til § 39.

§ 39 træder i stedet for FL. § 17, stk. 1. Den hidtidige laksefredning, der oprindeligt blev indført i fire store vestjyske åer, har i tidens løb vist sig ikke at svare til forventningerne, hvorfor den udvidede laksefredning er foreslået ophævet.

Samtidig har man foreslået fredningstiden for gedder, helt og snæbel ophævet.

Endelig foreslås indsat fredningstid for nedfaldslaks og rognskruber.

Til § 40.

Stk. 1 svarer til FL. § 16, stk. 2.

Stk. 2 svarer til FL. § 17, stk. 2 i ændret udformning, dog således, at bestemmelserne, der hidtil kun har angået havørred, nu foreslås udvidet til ørred bortset fra regnbueørred.

Stk. 3 svarer til FL. § 16, stk. 3 og FL. § 17, stk. 3.

Til § 41.

§ 41 er udarbejdet i overensstemmelse med § 22 i det foreliggende udkast til forslag til ny lov om saltvandsfiskeri, således at de 2 paragraffer er enslydende, dog med de modifikationer som forskellighederne mellem saltvandsfiskeri og ferskvandsfiskeri kræver.

Stk. 1 svarer i tydeliggjort form til FL. § 18, stk. 1.

Stk. 2 og 3 svarer til FL. § 18, stk. 4. Man har dog i lighed med forslaget til den nye saltvandsfiskerilov foreslået det tidsrum af 24 timer, der løber inden forbudet i stk. 1, 1. pkt., træder i kraft, for så vidt angår fisk, fanget inden fredningstidens indtræden, forhøjet til 48 timer.

Endvidere har man foreslået de frister på henholdsvis 48 timer og 6 døgn, inden for hvilke der er adgang til at anvende sådan fisk henholdsvis på hjemmemarkedet og til forsendelse direkte til udlandet, forlænget med de helligdage, som måtte indtræde, medens fristerne løber. Samtidig er foreslået bestemmelser om oplagring af fredede fisk og krebs på frysehus og fastslået, at en sådan opbevaring i fredningstiden er lovlig. For at hindre

omgøelser er det foreslået, at sådanne på frysehus oplagte fisk og krebs i fredningstiden kun må udtages til forbrug i egen husholdning.

Stk. 4 svarer i moderniseret form til FL. § 18, stk. 5, og er omredigeret for tydeligt at fastslå bestemmelsens mening, nemlig at pålægge modtageren pligt til straks efter modtagelsen at undersøge forsendelserne og gøre anmeldelse til fiskerikontrol, for så vidt en forsendelse måtte være ulovlig. Den hidtidige bestemmelse om pligt for modtageren til at aflevere den ulovlige fangst efter tilsynets nærmere bestemmelse er udgået som overflødig ved siden af retsplejelovens § 745.

Til § 42.

Bestemmelsen svarer til FL. § 16, stk. 5 og § 17, stk. 5.

Til § 43.

Bestemmelsen svarer til FL. § 16, stk. 4, og § 17, stk. 4. Den foretagne tilføjelse tilsigter at hindre, at undermålsfisk opfanges ved uhensigtsmæssige udsætninger.

Stk. 2 svarer til FL. § 22, stk. 1.

Stk. 3 svarer til FL. § 18, stk. 2 og 3. Ny er dog bestemmelsen om, at afstrøgne fisk kan tillades indlagt på frysehus til fredningstidens ophør. Bestemmelsen foreslås indsat for at hindre spild af værdier på grund af vejrforhold i laksefiskenes yngletid.

Til § 44.

Af lovtekniske grunde er FL. § 19 opdelt i 3 paragraffer og omredigeret. § 44 litra a-c svarer til FL. § 19 litra a-c. Litra d. svarer til FL. § 19 litra d. Under de forbudte redskaber er dog yderligere medtaget savlyster, huggekrog på line samt ethvert stangetredskab, herunder spyd og pile, der er forsynet med kroge eller krog lignende anordninger beregnet til at fastholde den spiddede fisk. Endvidere er foreslået medtaget forbud mod brug af skrabepluk. De nye forslag tilsigter af beskyttende hensyn at komme fiskeri med savlyster og huggekroge til livs, samt at forhindre frømandsfiskeri i fersk vand. Endelig er det foreslåede forbud mod brug af skrabepluk indført, fordi dette redskab virker ødelæggende på undermålsfisk.

Til § 45.

Stk. 1, litra a svarer til FL. § 19, litra e, dog er definitionen af garnredskaber placeret i et nyt stykke 2.

Litra b svarer til FL. § 19, litra f. Dog er bestemmelsen om forbud mod brug af garnredskaber i laksevande udgået som følge af dette begrebs ophevelse.

Litra c svarer til FL. § 19, litra g.

Litra d er ny. De nævnte forbud foreslås indsat, fordi biologiske undersøgelser har vist, at fiskeri med kroge agnet som anført er skadelig for fiskeri af ørredfisk. Forbudet vil ikke ramme erhvervsfiskeriet. Et enigt lystfiskeri står bag bestemmelsens indførelse, da man herved undgår indførelse af en ellers påkrævet forlænget ørredfredning og samtidig muliggør en ophævelse af den forlængede laksefredning.

Stk. 2 svarer til FL. § 19, litra e, 2. led. Man har dog fundet det nødvendigt under „garnredskaber“ at medtage redskaber fremstillet af syntetiske stoffer. Endvidere foreslås medtaget stående boblerad og luftslør, idet det har vist sig, at disse fangstmåder har samme fangstevne som garnredskaber.

Til § 46.

§ 46 svarer til FL. § 19, stk. 2. Man har dog fundet det rimeligt, at Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Danmarks Sportsfiskerforbund og Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser får adgang til at udtale sig, som tilfældet er ved meddelelse af dispensation fra mindstemåls- og fredningsbestemmelserne.

Til § 47.

§ 47 svarer til FL. § 1, stk. 2. Man har fundet det hensigtsmæssigt her at indsætte bestemmelsen om, hvilken myndighed der afgør tvistigheder om, hvor grænsen går mellem sø og å.

Kapitel 12.

Særlige bestemmelser.

Til § 48.

Stk. 1 svarer til FL. § 20, 1. pkt. Dog er bestemmelsen om, at fiskerikontrollen kan beordre pælene fjernet, udgået, da bestemmelsen må anses for overflødig ved siden af den alm. forbudsbestemmelse i indledningen.

Da det ikke er meningen at udelukke domstolene fra at tage stilling til, om pælene står i strid med bestemmelsen, vil bestemmelsen være at forstå således, at det er fiskerikontrollen, der i første omgang tager stilling til, om der skal gribes ind. En særlig bestemmelse herom synes ikke påkrævet.

Stk. 2 svarer til FL. § 20, 2. pkt.

Til § 49.

§ 49 svarer til FL. § 21 med en bestemmelse indføjet, tilsigtende at holde skadelige eller uhenigtsmæssige udenlandske arter borte fra danske ferske vande.

113 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

Til § 50.

Stk. 1 svarer til FL. § 22, stk. 2.

Stk. 2 svarer til FL. § 22, stk. 3.

Kapitel 13.

Regulativbestemmelser.

Til § 51.

Med henblik på regulativbestemmelserne har man søgt at gøre bestemmelsen mere overskuelig ved at opdele den i flere paragraffer og den enkelte paragraf i flere stykker. Endvidere har man været af den opfattelse, at bestemmelserne i FL. § 23, stk. 4-6 mest hensigtsmæssigt kan fastsættes i en af fiskeriministeren udfærdiget bekendtgørelse, idet de i de pågældende stykker omhandlede bestemmelser er af en sådan art, at de må være affattet således, at lokal enighed om et nyt regulativ må kunne gennemføres uden lovændring, såfremt særlige forhold gør lovregerne uanvendelige, jfr. herved også den tidligere bestemmelse i FL. § 23, stk. 4, 2. pkt., hvori står anført, at ministeriet i visse tilfælde kan bestemme anden afstemningsmåde.

Stk. 1 svarer til FL. § 23, stk. 1, 1. pkt.

Stk. 2 svarer til FL. § 23, stk. 1, 2. pkt.

Stk. 3 svarer til FL. § 23, stk. 1, 3. pkt.

Til § 52.

Stk. 1 svarer til FL. § 23, stk. 2, med enkelte redaktionelle ændringer. Som nyt foreslås efter ønske fra Danmarks Sportsfiskerforbund indsat bestemmelsen om ligestilling af Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark og Danmarks Sportsfiskerforbund. Man har også her, efter den udvikling, der er sket inden for lyst- og sportsfiskeriet, fundet det rimeligt, at Sportsfiskerforbundet får adgang til at begære oprettelse af et regulativ.

Stk. 2 svarer til FL. § 23, stk. 3.

Stk. 3. Som nævnt i indledningen til bemærkningerne til § 51, erstattes de i FL. § 23, stk. 4-6 nævnte bestemmelser af en bemyndigelse for fiskeriministeren til at fastsætte nærmere regler om ledelse af regulativmøder, om stemmeafgivning samt om valg og sammensætning af en regulativbestyrelse.

Til § 53.

§ 53 svarer i moderniseret form til FL. § 23, stk. 7.

Til § 54.

Stk. 1 svarer til FL. § 23, stk. 8, 1. og 2. pkt.

Stk. 2 svarer til FL. § 23, stk. 8, 3. pkt.

Stk. 3 svarer til FL. § 23, stk. 8, 4. pkt.

Til § 55.

Stk. 1 er nyt. Det har i flere tilfælde vist sig vanskeligt at få ophævet eller ændret et regulativ på grund af manglende regulativbestyrelse, idet det for fiskeriministeriet er oplyst, at generalforsamlinger i flere år overhovedet ikke har været indkaldt, ligesom det har været umuligt at få opsporet nogen bestyrelse. Man har derfor foreslået indsat bestemmelser om, at fiskeriministeren efter forhandling med ferskvandsfiskeriorganisationerne og Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser skal være berettiget til at ophæve et regulativ på visse betingelser.

Stk. 2 svarer til FL. § 36, 3. pkt.

Til § 56.

§ 56 svarer til FL. § 23, stk. 3.

Til § 57.

Stk. 1 svarer til FL. § 23, stk. 10, 1. pkt.

Stk. 2 svarer til FL. § 23, stk. 10, 2. pkt.

Til § 58.

Stk. 1 svarer til FL. § 24, stk. 1.

Stk. 2 svarer til FL. § 24, stk. 2, med en enkelt redaktionel ændring.

Til § 59.

Stk. 1 svarer til FL. § 24, stk. 3.

Stk. 2 svarer til FL. § 24, stk. 4.

Til § 60.

Stk. 1 svarer til FL. § 24, stk. 5, 1. pkt. Man har dog ikke ment at ville fastholde pligten til at ansætte og aflønne en opsynsmand, hvorfor man nu har gjort bestemmelsen fakultativ.

Stk. 2 svarer til FL. § 24, stk. 5, 2. og 3. pkt.

Stk. 3 svarer til FL. § 24, stk. 5, sidste pkt.

Kapitel 14.

Videnskabelige undersøgelser og tilvejebringelse af statistiske oplysninger.

Til § 61.

Stk. 1 svarer til FL. § 25, stk. 1. Man har dog af hensyn til biologernes arbejde fundet det nødvendigt at udvide de i den tidligere lov gældende dispensationsmuligheder til at omfatte hele loven med undtagelse af § 2, stk. 1.

Stk. 2 svarer til FL. § 25, stk. 2. Dog er bestemmelsen foreslået udvidet, idet den nu tillige omfatter personer, der, såvel på statens foranledning som på hovedorganisationernes vegne med statens autorisation, foretager fiskeriundersøgelser i ferske vande.

Stk. 3 svarer til FL. § 25, stk. 3. Udvidelsen fra 5 til 10 år motiveres med, at ikke alle forsøg med tilhørende kontrol m.v. vil kunne påregnes afviklet inden for det tidsrum af 5 år, som tidligere har været fastsat i loven. Endvidere er Danmarks Sportsfiskerforbund blevet ligestillet med Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark.

Til § 62.

Stk. 1 svarer til FL. § 26, stk. 1.

Stk. 2 svarer til FL. § 26, stk. 2.

Kapitel 15.

Tilsynet.

Til § 63.

Stk. 1 svarer til FL. § 29, stk. 1, med enkelte redaktionelle ændringer og tydeliggørelse.

Stk. 2 svarer til FL. § 29, stk. 2. I stykket er dog foreslået indføjet bestemmelser om, at fiskerikontrollen og politiet i overensstemmelse med forslaget til ny saltvandsfiskerilov også kan foretage undersøgelser af fangst, ladning og redskaber overalt i fiskerifartøjer og fisketransportfartøjer.

Stk. 3 svarer til FL. § 29, stk. 3, men er omredigeret.

Kapitel 16.

Straf og påtale m.v.

Som nævnt i indledningen til nærværende bemærkninger foreslås FL. kapitel 5 omarbejdet.

Den hidtidige bestemmelse i FL. § 30, stk. 2, om den, der forsætlig beskadiger eller fjerner andens redskab eller forsætlig ændrer i dens opstilling eller anbringelse og derved forringer dets fiskeevne, er således udgået som overflødig, idet det nævnte forhold anses dækket af straffelovens kap. 29 om straffbare formuekrænkelser.

På samme måde må de i FL. § 30, stk. 3 og 4 nævnte bestemmelser anses for overflødige og dækket af den alm. straffelovgivning.

Den hidtidige regel i FL. § 30, stk. 7, 2. pkt., om, at ikke levedygtig undermålsfisk skal tilintetgøres, dersom den ikke kan finde anvendelse til velgørende formål, er udgået, og forholdet dermed henført under de alm. konfiskationsbestemmelser i § 65.

Samtidig henledes opmærksomheden på, at FL. § 31 er udgået, idet forholdet rammes af straffelovens bestemmelser om tyveri. Endvidere er bestemmelsen i FL. § 32 udgået, idet den gældende bestemmelse må betragtes som værende u hensigtsmæssig under hensyntagen til strafværdigheden.

Endelig foreslås FL. § 35, stk. 1, ophævet, da bestemmelsen aldrig har haft praktisk betydning, og forholdet i øvrigt må kunne overlades til anklagemyndigheden. Det samme gælder bestemmelsen i stk. 2 om indsendelse af domsudskrifter. Denne sidste bestemmelse er af rent administrativ karakter, og de fornødne bestemmelser bør derfor gives i cirkulærereform.

Til § 64.

Stk. 1 opregner de bestemmelser, der er belagt med straf.

Stk. 2 giver hjemmel til at straffe dem, der undlader at efterkomme påbud og ordre udstedt af fiskerikontrollen og de i § 60 og § 63 nævnte opsynsmænd, ligesom stykket giver hjemmel til at straffe dem, som undlader at overholde de pålæg, der gives af de i § 37 nævnte myndigheder, samt overenskomster indgået med fiskeriministeriet.

Stk. 3 giver hjemmel til at fastsætte straf i de forskrifter og regulativer, der udfærdiges i henhold til nærværende lov.

Stk. 4. Det findes rimeligt, i lighed med forslag til ny saltvandsfiskerilov, at kunne pålægge aktieselskaber, andelsselskaber el. lign. et objektivi bødeansvar for overtrædelse af ferskvandsfiskerilovens bestemmelser.

Stk. 5 svarer til FL. § 30, stk. 7, 1. pkt.

Til § 65.

§ 65, stk. 1 og 2 dækker de hidtidige bestemmelser i FL. § 30, stk. 5 og 6.

Til § 66.

§ 66 svarer til FL. § 34, stk. 3, idet man dog nu også foreslår Danmarks Sportsfiskerforbund tillagt andel i bøderne.

Til § 67.

Stk. 1 svarer til FL. § 33, stk. 1, idet dog den tidligere forpligtelse til at tåle, at den fiskeriberettigede fjerner de uberettiget brugte fiskeredskaber og tilegner sig fangsten, foreslås udtaget som

overflødig ved siden af de alm. regler om lovlig selvtægt.

Stk. 2 svarer til FL. § 33, stk. 2.

Stk. 3 og 4 er nye og tilsigter, at fiskeriet som sådant („det offentlige“) skal kunne holdes skadesløst i tilfælde af overtrædelse af nærværende lov på linje med, hvad der er statueret i nogle kendelser, hvor det drejer sig om skade, forårsaget af spillevand.

Til § 68.

§ 68 er ny. Man har fundet det rigtigst i lighed med de i saltvandsfiskeriloven anførte bestemmelser at indføje regler om, at ulovlige redskaber, der findes i fiskevande, kan konfiskeres, selvom det ikke kan oplyses, hvem der er redskabernes ejere.

Til § 69.

§ 69 svarer til FL. § 34, stk. 1, men foreslås ændret. De tidligere bestemmelser om offentlig påtale foreslås udtaget som overflødig, idet det af retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 1, fremgår, at overtrædelse af de bestemmelser, der ikke er undergivet privat påtale, påtales af politiet.

For dog at give mulighed for offentlig påtale ved uberettiget fiskeri i anden mands fiskevand er der i paragraffen tilføjet ordene: „medmindre almene hensyn kræver påtale“.

FL. § 34, stk. 1, 3. og 4. pkt. om forfølgingsreglerne er ligeledes udgået som overflødig, jfr. retsplejelovens § 722, stk. 1, nr. 3.

Endelig er bestemmelsen i FL. § 34, stk. 2, om to-årig forældelse af overtrædelser, der påtales af det offentlige, udgået som overflødig, jfr. straffelovens § 93, nr. 1, hvorefter forældelsesfristen er 2 år, når den for overtrædelsen pådragne straf ikke vil overstige bøde eller hæfte i 2 år. For så vidt angår overtrædelser, der er undergivet privat påtale, bør gælde den alm. regel i straffelovens § 96, jfr. lov nr. 163 af 31. maj 1961, hvorefter adgang til sådan påtale bortfalder, når påtalen ikke er sket inden 3 måneder, efter at den berettigede er kommet til kundskab om gerningsmanden.